

Bratislava 10. 2. 2026

ÚDZS pokladá rozhodnutia ÚVO za nezákonné, podáva ústavnú sťažnosť

Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (ďalej len „úrad“) podal v piatok 6. februára ústavnú sťažnosť proti postupu a rozhodnutiam Úradu pre verejné obstarávanie (ÚVO) a Rady ÚVO, podľa ktorých sa výberové konanie na povolenia pre záchrannú zdravotnú službu (ZZS) zo 14. júna 2019 uskutočnilo v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní.

Úrad považuje svoju ústavnú sťažnosť za dôležitú z hľadiska vymedzenia kompetencií medzi jednotlivými orgánmi verejnej moci a vyjasňovania línií medzi vnútroštátnym právom a právom Európskej únie. Vzhľadom na chýbajúcu judikatúru k limitom kompetencií vnútroštátnych orgánov môže rozhodnutie Ústavného súdu SR zásadne prispieť k predvídateľnosti právneho prostredia a k posilneniu právnych istôt v Slovenskej republike.

Úrad je presvedčený, že výberové konanie na povolenia pre ZZS sa uskutočnilo striktne podľa vtedy platného zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ak úrad postupoval podľa osobitného zákona, nemohol tým súčasne porušiť zákon o verejnom obstarávaní. To platí aj pre následné uzatváranie zmlúv medzi úspešnými uchádzačmi a štátnou Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a. s.

Zákonodarca samostatnou právnou úpravou výberového konania na povolenia pre ZZS jasne určil, že nejde o klasickú zákazku na objednávanie služieb podľa zákona o verejnom obstarávaní ani podľa smernice 2014/24/EÚ. Úrad si ZZS neobjednával pre svoje potreby, ani za tieto služby nezaplatil. Medzi úradom a úspešnými uchádzačmi preto nevznikol žiadny zmluvný vzťah. Úrad vystupoval výlučne ako organizátor výberového konania na základe právomoci, ktorú mu zveril parlament. Takéto konanie nemohlo naplniť definičné znaky zákazky pre účely verejného obstarávania, a teda ani založiť kompetenciu ÚVO v danej veci konať.

Úrad je preto presvedčený, že ÚVO a následne aj Rada ÚVO dospeli k nesprávnym právnym záverom a konali mimo rámca svojich zákonom zverených kompetencií. Rada ÚVO pritom ako odvolací orgán len mechanicky prevzala argumentáciu prvostupňového rozhodnutia.

Keďže rozhodnutie Rady ÚVO nie je preskúmateľné súdom a úrad nemá k dispozícii žiadny iný účinný opravný prostriedok, obrátil sa na Ústavný súd SR s návrhom, aby obe napádané rozhodnutia – rozhodnutie ÚVO aj rozhodnutie Rady ÚVO – zrušil.

Zložitosť a právna neistota prípadu sa odrážajú napokon aj v tom, že prvostupňové konanie trvalo viac ako päť rokov a vyústilo do rozhodnutia v rozsahu 714 strán. Samotný ÚVO mal počas konania pochybnosti o svojej kompetencii rozhodnúť vo veci, keď sa obrátil s otázkami týkajúcimi sa podstaty sporu na Súdny dvor EÚ. Keďže však tento konštatoval, že ÚVO nemal oprávnenie na predloženie daných otázok, úrad žiada, aby sa k týmto otázkam vyjadril Ústavný súd SR, a to buď priamo, alebo ich predložením na Súdny dvor EÚ.